

Выходить во Львовѣ що Серод
и Суботы (врѣмѧ рускыхъ опѣкъ)
и въ годы по-половинѣ. Летомъ да-
шутъ по З начатъ артикулъ поѣздъ
15-го и поѣзда для каждого мѣсяца.
Редакція Администраціи и вспомо-
гательнаго персонала и рабочихъ
органовъ въ Училищѣ Администраціи
и Училищѣ Академітизма.
Губернскій и генералитетскій тѣльце
издѣлій центральныхъ тѣльцовъ
Губернскаго центрального тѣльца
и генералитетскаго тѣльца.

ДЬЮ

Предплата на „Дело“ стоит:
на первый рокъ 8 зл.
на полъ року 4 зл.
на четвертъ року 2 зл.

Предплату нальжнъ пересыпать
франко (наилучше почтовымъ
перевозомъ) до: Администраціи час. „Дѣло“.
Оголошенія признаются по цѣлѣ
б. кр. в. б. въ одинъ отрывокъ печатной.
Рекламація неоплатная въльна
бть порта.

Редакція, адміністрація і
експедиція „Ціла“ перенеслася съ
года Академічний с. р. въ каменюко при-
з просимо адресувати всіхъ листы, по-
зичи въ реєстрації.

Съ днѣмъ 1 (13) листопада розповѣдѣлъ другій пѣсрѣдъ нашего выдающагося, тѣмъ просилъ о скорѣе отпомѣщеніи изъ земли. Тыль. VII, читателей, которыи въ протоку четырьмоку предполагаютъ вѣсельствій.

Напоприступаючі ВІІІ. предпілати
з «Бал. нацл. поетстї», достанут
щим почтюкі поетстї «Дмитр», а если
залишили предплату на «Дво» до кінця
року, то отримують на жданье по
штовх «Въ оборонѣ чести» за цѣну пре
дусмотрійну 2 зр. а. в.

Руски послы въ радѣ державиой.

三

II.

Будь однакож несправедливо цѣлѣніе въ выгодахъ изъ поступанію русскихъ, а въ рядѣ державной вводитъ изъ неї безпринципальность. Противно, при-
павшись близше, легко догаднитъ съ тѣхъ воступанію два головній изи-
діи, хотя не все консеквентно выдер-
гній, не съ всімъ иено визнаний, але-
и таки видній, — се изъ одной стороны
принадѣлъ централізму, а изъ другой
— антицентралізму. Заступни-
къ первого направленія представлена
Комѣльскій, застуپникомъ другого о.
Оваркевичъ. Пос. о. Оваркевичъ еще мину-
щаго року, изложи сразу передъ своимъ
выборщиками, отвергъ заявить, что не
будетъ съ централістами, что узакон-
ятъ за нефтическій, а начнѣть широ-
кий интересы русского народа. Свои
идіи венеръ о. Оваркевичъ вѣтнѣдѣ-
лъ въ доказаніи, а передовѣсіемъ указалъ на
перефрушу исторію союза съ централі-
змомъ и изъ безкористности сего союза дѣ-
лъ. Исторія русской политики дѣ-
лъ въ спрадѣ премолвля за вывода-
ми о. Оваркевича, а щобъ тамъ и хотѣть
заключи политици о. Оваркевича,
иже таки передовѣсіемъ муситъ призна-
ти, что себъ пособы дѣлає явно, не закры-
тие изъ двусмыслии що до головнаго
направления своей политики, отвергъ вы-
зывъ самъ политичніе переснѣдченіе
и выборщиками и замѣдлъ ихъ, мож-
но, когдѣ то же само однодушно перехи-
дитъ на его сторону. Що болѣше, о.
Оваркевичъ союзъ справедливо може
заключи на перву революцію народа
и руского, когдѣ вже само
самъ руского выражано высказавшись про-
тивъ съ централістами, а еще
въ выразиши противъ солидар-
ности съ политикою централістовъ и ихъ
внѣшнѣо-германію. Такъ
възую исторію дотеперьшнаго со-
юза съ централістами, за голосомъ
избирателъ и цѣлого загалу Ру-
сии. Вършилъ тѣи свой политици
о. Оваркевичъ по сторонѣ автономи-
и, изъ выражать не дотыкающи
имъ, за голосовать съ автономи-
и, а, когдѣ автономисты подавались
въ зору престолъ макоризаціи безъ до-
глуби тиранніи иъ свою сторо-
ну, то въ стилѣ при проѣзденіи вы-
разиши большою посѣщеніи германскіи

Австроів, ухиляясь бѣ голосовки. Прѣдъ тѣмъ неѣмъ доказать о Озаркевичъ, что стоячи по сторонѣ автономистовъ можуть выступать неминѣе энергично и рѣшительно противъ покрѣпленія русскаго народа и на обороны его правъ, иначе се рѣблють по самы изъ пѣти, або въ совсѣмъ стоячи по сторонѣ централізаторовъ.

Мимо того однозначно не можна избрать, что против поступок пос. Озаркениты подносят тоже само гдяжко немаловажный замысел. Передохнем замыслы, что о. Озаркенич приступил в сторону автономистить быть всякою никаким чиновническим виновати передъ радио державою, чтобы незамѣтно, не огентайціи въоступленію, что остаточно само воступленіе огентайціи переступило изъ

остентацийне переступлене на правиці на 157 засіданні пос. Конвалльского, — безъ великого поясненія сего поступку и голосованье за внесеніе гравога Гогеншарта ледно чи дасться оправдатъ выше указаною политикою. Не дасться заперечити, что черезъ такъ, таъ скажутъ, моччалише приступлене до правиці самъ фактъ приступленія дуже много тратить на важности и значению, и оставляетъ многомъ неясными. Передовѣсмъ конфидій посолъ изъ рады державной есть лиши посодомъ своихъ выборцевъ, и скорѣа за нимъ не стоитъ загально знамый авторитетъ голосу цѣлого народа, або хощьбъ якого сторонництва, скоро бѣгъ инициативы опирается на тѣмъ авторитетъ, — его гласъ и поступованье має лише вагу одного голосу посольского, вагу заступника своихъ выборцевъ, але не вагу національной або бодай партійной манифестації. Такъ пр. пригадаемо на выступленье посла Гашнера, котре мимо цѣлои спонсії гласи мало лише вагу манифестації посольской единицѣ, а не голосу посольского народа, або якои нибудь конкретнои партии посольской. О сколько же еще бѣлья заменишаси значенье посольского выступленія, если оно объявлялися лише однимъ голосованьемъ бѣзъ пояснющои промовы? Гожъ и не можна дивоваться, если выступленіе пос. Озаркевича не внеслоси до позиціи многихъ членовъ

значеніе маніфестації посольської
дипломатії і що чужостороння оціній публічна не втінилась до сего факту, икако до ікон маніфестації народної або бодаючої партійної. А пласне, если коли наведено на 157 засіданні ради державної вищої турпленіє о. Озаркевича, котре післі виїзду пос. Копачівського прибрало характер останніх років, то відсутність демонстрації, потребувало конечно аутентичного пояснення не толькож для того, щобъ не дати наги самому актови, але й для того, щобъ головно для того, щобъ оминути можливість злону інтерпретації цього поступку. Божъ есть рѣchio теперь неясної, якъ посолъ о. Озаркевичъ голосувавъ, і винесеніемъ гр. Гогеншарта для того, щобъ відмінити лише, що комісія толькож та найбільше розглянула границы компетенції державного трибуналу а ради державної відповідальності справають зборчихъ і предложила внесеніе внесеніе до ухвалення закону, компетенції при течерійскомъ суді законодательства не на вісім случаю відмінено розграниченої, що вирочимъ указомъ налагти въ рѣшенію самого державного трибуналу, — чи може для того, що письм. изъ винесено гр. Гогеншарта ради демонстрації парламенту противъ рѣшення державного трибуналу і замѣтъ, окрімъ права державного трибуналу, рѣшити о нарушенніо обицяньськихъ, конституційнихъ поручень правъ при виборахъ

послдить? Не можемо припустити, щоби та послддна спекуляльност була правдивою причиною, для чого пос. Оваркевичі голосували за внесенням гр. Гогенварта, бо жъ таїй поглядъ ледно чи давбъсъ погодить съ правдивымъ духомъ конституції і добро зрозумѣльнимъ интересамъ руского народа, назавуячимъ противницами такожъ і парламентарному деспотизму — однакожъ при недостачѣ поясненія зъ стороны пос. Оваркевичі що до інтенції його виступленія і така інтерпретація — не користна для нашого посла — моглибы появитись і дѣйстю появляєся. Тожъ і можемо сказати, щоби монтанье пос. Оваркевичі ізъ тѣмъ послдднмъ случаю було соєднѣть политичне.

Понимаю однакоже причины, за
для которыхъ пос. Озаркевичъ доси и
выступить съ явною манифестациою, опре-
дленою на авторитетъ голосу народного, мани-
фестациою программою съ знаменем
рѣшущаго возврата на нову дорогу. Мож-
жже попередъ и неразъ указовали, что
голосъ трехъ русскихъ послбъ, а свидетель-
ственно наѣть голосъ одного посла, мѣгъ
мати вагу голосу цѣлого русского народа,
неправно выспертого въ отновѣдной и из-
принадлежащей репрезентациі, але до то-
чка треба передовѣдѣть, чтобы въ голосѣ тѣхъ
послбъ действио озыпалася голосъ цѣлого
народа, его житѣе, его сила, его бажанія
и жажданія. Можжакъ се сказать, если
трехъ русскихъ послбъ иде въ трехъ
часто наѣть впростъ противныхъ и
примѣнений, если ихъ голосы сходите-
що наибѣльше хиба лише въ тѣмъ оди-
случаю, если треба выскказати икъ жа-
и жалобы, але мажже николи тогда, если
ходитъ о то, чтобы ясно выскказати, икъ
именно дорогою думавъ ступати рус-
нарбдъ напередь, икъ становище дуж-
быть заняти до другихъ нарбдъ де-
жданы, икъ отнести до ихъ правъ
жажданія, и икъ думавъ уладити внутрѣшніе
межинародніе отношенія той державы,
якобъ станутъ принципъ державы
жити и якій принципъ поддержкувати
боронити? Яку поруку политичнїи
дѣйности и постѣйности русскихъ послбъ
тречальости и непохитительности политики
русского народа могутъ мати вступини
икого нибудь другого народа або ии
партии державной, если наѣть трехъ
русскихъ послбъ представляися такъ
и ижнородными въ своихъ политическихъ
рѣшѣдченіяхъ и стремленіяхъ, если
давнѣйша минувшость русского посольства
въ Вѣдни въ ешой сущности предста-
лася передъ ихъ лицемъ простою ми-
рию и чимъ мажже въ родѣ сумога
и избрацтва, а теперь посли та
сумного досиѣду не може выдвигнуты
на исину дорогу разумнои политики и
брать тони пошаги, икабы була до лица
ступникамъ больше икъ 3 міл. Русиновъ
Въ ику акцію, въ икій союзъ може въ-
ститиися икъ нибудь стороництво съ
ними репрезентантами и съ которыи
именно репрезентантомъ? Можжакъ и
политикъ далеско стоячій бѣгъ нашимъ
домашніихъ справъ внати, за кимъ имѣ-
но стонить рускій нарбдъ, чи за А., чи
В., чи за С., чи мае икотрый въ тѣхъ
трехъ представителбъ, за собою бо
ику активну партію, и чи въ загалѣ
жизни середъ русского народа числити
ику партію, коли наѣть цѣлѣсть — цѣ-
репрезентациі сего народа не представи-
собою икакого одноцѣльного, сильног
иадѣйного фактора политичнаго?

сердь такихъ обстоятельствъ выступити съ икимъ ширшимъ, программонымъ, заи-
влечнемъ, вороту рускою политики на-
нову дорогу и ику вагу моглобы будо-
мати такъ выступление? Чи не сталось
бы такъ, исть съ послѣднимъ выступле-
ниемъ пос. Ковалевскаго? Такъ отже здер-
жанибѣстъ пос. о. Оваренитъ съ такого
манифестацію есть не только совсѣмъ
зромуна, але и наѣтъ сердь даныхъ
обстоятельствъ дуже политична.

Зъ тыхъ самыхъ причинъ буде та-
коожъ понятно, дащего пос. Озаркевичъ
не може розвинути никакой акціи парла-
ментарной, дащего изъ загадъ политики,
котру быть заступая, не може повеличат-
тися никакими успѣхами такъ само, иль
и политика двохъ другихъ послѣдь. Не
разумѣмо тутъ акціи политичнѣй въ ве-
ликомъ значеню того слова, акціи спрѣ-
дѣлъ парламентарной, бо о такой акціи изъ
стороны рускихъ послѣдь при ихъ ми-
кроскопичнѣй малочисленности изъ загадъ
теперь не може быти моны, але акцію
такъ сказать приготовляющу, наявуючу
симпатіи и зини съ сторонництвами,
прѣднуючу прихильность заступникамъ
другихъ народаѣ для интересовъ и изда-
данъ руского народа, разъясняющу усиїя
руского народа передъ лицемъ другихъ
народаѣ — и приготовляющу на будущ-
ість поле для акціи и союзництва ру-
сихъ послѣдь. Не можна сомнѣваться,
що пос. Озаркевичъ має илю посоль осо-
бисту симпатію у значніи части правицъ,
и ему одному удалось пересадити свою
резолюцію противъ кривдичаго поступов-
анія правит. органовъ изъ Галичнаго. Одна-
коожъ особиста симпатія для одного посла
такъ давно не може быти подставою тре-
валыхъ комбінacій политичнѣй, иль
долго поза тымъ посломъ не уладится и
не скрѣпнуть, такожъ самъ обетоительства,
котрыѣ надавали особѣ посла значеніе
бодай партійной силы и самъ собою мо-
гли такожъ послужити за основу уклад-
обѣи политичнѣй. Говориши нагляднѣй-
ше, одинъ посоль рускій такъ давно не
може входити въ политичній комбінacії
сторонництвъ автономистичнѣй, иль
долго они не мають цѣнности, що при-
сприюючъ для Русицѣ обетоитель-
ствиахъ въ выборѣ вышшибы рускій
послы рѣшучаго автономистичнаго из-
практена, а не новїй союзники централі-
стовъ, що изъ загадъ автономистична партія
позыкає себѣ изъ рускмъ народаѣ и
ихъ заступникахъ іѣрного и надѣйного
союзника. Такой цѣнности не може подати
дотечернїца политика рускихъ послѣдь,
а всѣ усиї пос. Озаркевича изъ тѣмъ
загадъ мусить разбиватися съ усиїемъ пос.
Ковалевскаго иль просто противнѣмъ из-
правленію. Такъ, отже акціи пос. Озаркев-
ича иже задля самой разъядланной поли-
тики рускихъ послѣдь мусить останатися
лишь дѣятельностю одиночного посла, не
входяючи въ рахубу коопераціи сторо-
нництвъ. До того еще и сама ситуация
политична не спрѣяє скорому полагоджено-
шнурѣнно-державныхъ споровъ между
народныхъ. Цѣла шнурѣнна политика
извергнется изъ любомъ зачарованнѣй колы-
ци, не може поступити напередъ; посту-
пованье гр. Таaffe не объявляє никакой
рѣшимости, а иной партія автономистична
еще за слаба и за мало сконсолидованна
изъ себѣ, щобъ могла смѣло и безшандно
ступати напередъ дорогою правдиваго по-
миренія народаѣ. Если изъ теперѣннѣихъ
обетоительствахъ напѣти Чехи не мознутъ
вызватися дуже сѣйтными успѣхами

своей политики, кроючи один спрощеній університету, але Слюсарів
не вже виходять звичайних їхніх за-
дань, — то поза діяного що єще даль-
ше присаджок стояти Русинамъ як про-
грамії антикомістичної партії.

Чехи и Русины

18

Мы видели, что в Чехии не илюстрированы гладко, акты множества зданий. Их литература была отечески переписана. И у Чехии были поистине письменные редкости, но они были сильно душены и характеризовались. Там писательские были также изменившие первоначальное значение, чтобы они приобрели новые народности? Однажды они не опустились руки, не поклонились им боязливо и не прошли не устали; есть ходило о том, чтобы поля возможно, вернуться к своему народному пошибу.

Щастя було для Чехів, що тоді жити політичного не було, ціля их політика оберталася около розбудження народу, они діяли від своїх успіхів супротивом около розного почуття народного, що кілька разів удається. За тим під час війни з Австрією в 1848 виступили на поле політики, они були до того приготовані, мали за собою народ, они мали на ім'я спертися. Чехи не спускались на никого, они числили на своїх силах.

Інакше було у Русинів. До 1848 р. мало було руху підняття меншої інтелігенції, а о народѣ и не споминати. Коли люди рускій не симпатизували стольсько народності, то се не було ж почутя своєї народності, але ж того, що на Полянках видно тихъ, на якихъ робить впливницу. Въ 1848 р. Русинівъ віднімали відсади до філанії непригодованихъ и лимонівъ Русини зостали ростягнені на полю політичнобъ. Они залишили, хотѣ бѣ теперъ піднести широ до проекта народу, залишили тое поле и відважившися на Чехії, нужъ бавитися за високу політику. Спущинися на вранчальство, були візій, що єщо Русини відтримувати не перестане. На тоймъ думки засилили.

Другимъ щастіемъ было для Чеховъ, что они бѣ разу поняли ту правду, что вѣдомки будти и развивати почутые народы, требу до народа говоряти на его языцѣ, и на той дорожѣ они неизмѣнно поступали. Шекспиръ ту скажати о Русиахъ? Последнѣе, что говорятъ о нацѣ друга. Ильинъ на пр. изъ своей "Исторіи славянскихъ литературу" (т. II-стор. 1199) пишетъ: "Галицкій Юанко-Русъ не рѣшилъ до сихъ поръ, держаться ли имъ русскаго языка, или же чистого народнаго, которыемъ начинана писать въ Малароссії; да сихъ поръ не рѣшили и вопроса правительства - Такъ оно и есть, замѣстъ пакта щиро вѣдма силами до проекты народъ, то они сѣѣръ о посыпшихъ пытвихъ, хотъ лиже менѣе разницу, ведутъ и до конца. Тымъ способомъ трѣщать лѣтъ узречено, къ которыхъ, где живоудѣлъ панору противоположнѣй, можно было много видѣати. Тымъчасомъ вѣсташася гдѣ темный на обдаламучени и интриги. О нацѣ можнѣбы сказать, что генераль Келарь, вымѣнявши до сдности Славянъ: „Все наше, можнѣ быть, что потреба для ролъ изъ членничествъ; есть же и вѣда, хлѣбъ и соль, некуснѣ руки, рѣка и лѣсъ; подаетъ лишь одного юдьми и проекты".

У Чехова, боком к глазу из попрятанной
избийки обстоятельства, показалось що
речь обмана диалогами. Правда, в томе
были звуки, у которых патристизмъ объ-
яснялся большими словами. О тыхъ говор-
итъ Гаврилчичъ: „Будьи пора тому па-
триотизму вернутьтъ отъ нацизма руки
и отъ дна, т. е. чтобы мы не любили из-
сому передки большъ хлопали, иначъ о ч-
томъ любятъ говорили. Противно, мы гово-
римъ о патриотизмѣ, а забываемъ о про-
цессѣ изарода“. Чи тѣхъ слова не придало-
бѣдъ и до насъ приложити?

Проектъ есть сила; жадна народъ
хотѣть не остановить той силы, особенно
народодѣлъ, окружена порогами. Но тѣ
правильнѣй мовы! Налицій: „Наши из-
рѣдъ, говорятъ бѣа, находятся въ вели-
комъ небезспечнѣстѣ, окруженнѣй доносомъ
шаграми. И единъ не откажу и надѣ-
юся, что народъ потрясти всѣхъ одо-
лѣти, иными тѣлько захочетъ. Не дѣльте
одинокими сминалы: „я хочу“¹, но поймавъ
попынѣть братъ участъ, пращающи, зор-
твушащи, що можно, для общего блага, ос-
бливое для охороны народности. Чешскій
народъ мае за собою силы, минувшѣстїе
Часы Гуса, то славный часы; тогда чешскій
народъ духовнымъ образованїемъ перенесъ
шашь себѣ прочій народы Европы. Потре-
бѣ, що мы теперь такожъ себе образу-
вали и по указанію образованіого разуму
поступали. То единъ разъ, котру и умнѣ-
рачи оставили своему народови². И тѣ
едино дотыкаются такожъ и насть. Хотимъ
поклонистися на Чехію, то наслѣдуемъ
ихъ наперѣдъ въ выстрѣлѣй пращи
жертвовлюю для проектии народъ.

Стифт. Качала

ДОПИСЬ

Зъ Стрыи. (П. Гаккель и его сы-
боги. — Бенкет в честь его. — Наш
жизнестроев. — Справа парохий тутешней.
Бюро. — Касино руске.)

Для 27-го п. ст. черни прибули до
наш п. Гаваньєр, щобъ здати справу зъ
своїя дѣятельности изъ думы державной
Содержанье сего спрашиваніи посыпало
"Діло" изъ 48 ч. Каждый цѣкавый могъ
ъ сего спрашиваніи довѣдатися, то по-
соль Странской выступали изъ оборонѣ
правъ и Чехіи и Словеніи, а лишъ
не народу, которому остаточно виновати
себѣ мандатъ, бо предѣлъ ѿ найменшей
половину голосовъ, якѣ при выборахъ
получили, становили голосы нашихъ мѣ-
щихъ. Заповѣдно ходилъ п. Гаваньєр
и коло жељезницѣ транс-разльнои, и коло
факультету медичнаго во Львовѣ, но не
около спираль жизненныхъ для нашего
народу, а его удѣль изъ спирал грунто-
вого податку ограничился на тѣмъ, ѿ
какъ самъ высказывалъ, ему належить вин-
овати, ѿ заходиа Галичини, маючи
грунта вони (Краковскѣ?) менше буде
платити, а потомъ бѣльшии тигары
спаде на грунта подольскїи и вѣхднїи
Галичны. Выбори, мѣжъ котрыми
було трохъ жидить и колькохъ мѣщанъ,
приняли мову Гаваньєра съ величимъ во-
сторгомъ, и дали ему потужъ дошѣрія.
Интерв'єнцій не було никакихъ кромѣ
интерв'єнції п. Гаваньєра: чи
Коло польске не вчинило якихъ крокій,
щобъ праца польского языка, надани пъ
дорогъ администраційнїй, облечений въ
стали отшевѣднїми установами. На се
віють п. Гаваньєр: що порушенье сего
справы ѿ ваганду на подобій претензії
Чехівъ не було ѿще на часъ, тымъ бѣль-
ши, що Коло польске не есть п. станкѣ
придати до ухваленія такои установы по-
тривного числа $\frac{2}{3}$ голосовъ.

Вечеромъ тогоже дня отбувалъ
или кладни бенкетъ на честь послы.
Въ бенкетѣ пшло уѣздъ вѣдь 30 обѣдѣ,
и то урядниковъ, жандармъ и пластигѣцъ
былишъ посѣдѣстій. Першу чарку отдалъ
и. Столловскій на честь Гаванера.
Другу и. Гаванеръ на честь мѣста. От-
далъ и. Иванъ Майрановскій, начальникъ
уѣзу, знанный изъ ширшихъ кругахъ ико-
нотрепидатъ и. Козальского при из-
брѣт. 1879 р., занесичъ гостѣ на честь
всѧчаго выразилъ себѣ язвы, что
люди русскіи не солидаризуютъ съ Ко-
зомъ польскими, а избрѣт русскіи бѣжали
ратину долюю, потру ему подаютъ Но-
ника изъ широкого серца. Слова его мѣдовѣ-
хъ вхопили за сердце всѣхъ обронихъ,
и забуть выкликали такъ сумнѣй думки,
и по сей промѣнѣ замѣсть опаской
изнували изъ сали гробыи тишины. По-
жало холодомъ, бо забуть кондомъ изъ
распутныхъ быть вноваи пресвѣдченныи
несправности сакъ сабы. На що выки-
ушти лѣсы мары? подумалъ и. Паньон-
скій, на темату „коенажу вѣ“ промо-
тивъ пару слобы, лица развалились и
же искало измѣнчивое торжество.

Згадую їз сені бажати їх тоді привини, бо за кілька днів починається відчинення польських телеграфичних ліній, будьтоби від низької влади усіх міщанства. Беть що одна зі польських комітетів, якими кореспондент Стрийського користується польською, коли доходить ему писати про їхній відношення до народного болота.

руку до удачу оказались беспутными, да и поэтический энтузиазм почувствовал добродушно-комичную гарубову, то тогда привез, п. Фрухтманъ, по премѣру въ прически санитарской въ поехавшій день, "рассадилъ слуги свою въ распутьи и стояли вѣста" съ расплющенъю приставки на обѣдъ доконческихъ и будь Русинъ. Поощтилось снѣгъ разомъ, — наихлюстѣшь энтузиа, забудь гододныхъ, и п. Васильчишинъ и Машинъ, которыхъ съ великою атенціею засаджено за столы, кормлено даромъ панькою етравою, та которыхъ п. Гашнеръ по колѣсамъ разыгдалъ язобомъ красныхъ слѣпѣчниковъ о ширбѣ своей притильности да спрашъ энтузиастию. Однацѣлъ ани п. В. ани п. М. не могутъ быть указанъ за представительство русского энтузиаства.

ибѣ скуче, а и въ тыхъ бѣлья часы по упачку прачечно сношь вѣдомы. Шо деси пришибрано, належитъ выжидати неутомимыя трудами и вѣдомы предѣдатели тогоже гонариста бурелъ и покергтанію подальшихъ стороны: жианатѣй Перегинского и Долининскаго, а не поѣзду Страѣбскаго.

Съ таѣ великамъ шумомъ и съ таѣ великамъ надѣхомъ запойдѣжене открыть руского Касина вѣстало блогомъ до осени, сирѣчъ ad calendas graccas вѣдомы достаціи отѣтного лѣсокамъ, — аль же Выдѣль, — а ись памъ здешъ вѣдомы компромитаций изъ очѣи наихъ дорогихъ соѣдѣбъ. Топористу этого рода щобы могло належито розвинутись и вредѣтати, потребуя докончно кружкаий, которыя не лиши мѣста.

жити, і є
лікими падіннями заповіджене оту-
руської Касини встало блажен-
ство, *et calendas greecas* —
чи, сиріч'яного льодялю, — не-
важить, — а якщо нама зале-
зуть, — компромітацій не очухаши-
тимося. Товариство його Роди-
ху, соєдні, може належити розкинутись і вре-
ти, потребує докончено кружка га-
тоби не лише морально, но і фі-
нансово ишли зму від помічі. Час-
то мати певність, що ти поясни-
членіть, які окалися отуту пра-
ти до товариства, вей витримати
під час Відбільги вінтерпретації
їх пірамід? Чи не однією не було
своїї помічної руки? Недостат-
ності, позираючи, — ти вер-
шон інтелігенції, дали участь в
її спасенній думці, не одне спа-
дло змінили передачено, як в
Що інституції подібного рода да-
ють ощади духа руского къ Стран-
булати богато помічною, уважа-
нимъ доказувати. Однією доказа-
ти єсть велике зацікавлен-
ні нашихъ непрошенихъ покровите-
льцівъ свою справою. Щобы спінити їхъ
до розвою, одинъ паль сікъ пам'ят-
кою досліти пильніше станови-
щемъ певного кружка людей от-
чизненныхъ, інспектору школъ вер-
тити п. Скирижинський, віддача скла-
датиційкихъ поїздокъ по селамъ,
fert, надкужинами воязівъ свого у-
чительниць, дуже пильнішко, що вінъ
їхъ учительниць не висадивъ
Касини. Ми та цирого спри-
частивости радимо п. інспектору
власнімъ интереси видіти зон-
учителямъ, котримъ доведеться бу-
ти проповіданими изъ сей темати, що
добродійни отверто, що се вінъ
до ресорту спирає післянішо, що
всі ми живемъ підъ держа-
вітністю, где кожному свої
підуть до кожного чергъ праште
потвердженого товариства.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорска Монархія.

(Безпорядки въ Праздѣ) набрали да-
ко большого значения, нѣкъ изъ нихъ
правдѣ заслуживаютъ. О колѣко дѣлать съ
дѣлть въ отзыволѣ, оговоровѣ и справою
газетныхъ обоихъ таборовъ, ческаго и
мецкаго, то муситса пріѣти до переезды
що обѣ стороны, Чехи и Нѣмцы познан-
ши и суть болѣе-менѣ рѣко извѣ-
за уличнѣй беспорядки въ столицѣ Чехии.
Розумѣеться, что и Чехи и Нѣмцы изъ прош-
лога до винъ, одинъ синахаютъ ихъ и дру-
гихъ и только по выслушаню обоихъ споровъ
можна обѣ стороны такъ соудить, чѣмъ
мы власне учинили. Чехи озлоблены въ
следнѣхъ часахъ на Нѣмцевъ за введеніе
до палаты торговельно-промышленовъ, въ
трѣхъ побѣдили Нѣмца. Кромѣ того въ
галье тешершіе положено внутренне
политичне въ Австро-Іи не есть тогъ раз-
шомъ Чехи съ Нѣмцами могли ходи-
тако въ мирѣ жити. Знаетъ, что замѣтъ
университетъ ческому, ухваленный въ вѣ-
тѣ послѣдній, засторгъ въ палатѣ палаты
зѣятно, что гр. Тафѣ спрашну ческого у-
веронѣту уважливъ одною въ наѣзжав-
шихъ, а предѣлъ мусинъ закрыта исполнено
сессионо палаты памѣвъ передъ узако-
ниемъ закона о университетѣ, а се извѣ-
длагого, что складъ палаты будь того раза
что не данаизъ поруки, чѣзъ законъ зѣятно

ти ухваленный, чи партія централістична не буде въ большости и его не откажутъ. Въ загалѣ сказали, взаміна немецкимъ Чехбѣзомъ и Нѣмціемъ на посѣтіиъ ѣзда еще больше взмодгаютъ. Понятно, что при такой горячай температурѣ не потребуется никакого таmъ дуже доносчика слуховъ, чтобы изнанависть такъ показалась и на худомъ, напастями, бѣскою, бурякою, грозою, вышибаньемъ шубъ и т. д. Оттакже такъ исталось. Но побѣдѣ Нѣмцевъ при выборахъ до прасковы налазы горожанъ и промышленниковъ начали нѣмецкіи студенты, говоряши высооконатріотичніи болѣе о культургренгерстѣ нѣмецкомъ, спѣвали патріотичніи пѣсни и т. д. Тое раздражило Чехбѣза, у которыхъ, якъ звѣято, нацизмъ также дуже горячій и піакъ въ прійшло до першої бойки между нѣмецкими студентами а ческою ремесленичною молдавиою. Чехи начали на нѣмецкихъ буряко-

